పరదేశీ కథలు

- లలిత చిట్టే

- 2 -

కువైటు రాజు - బాబా జాబర్

1977వ సంవత్సరం నుండి, 2006వ సంవత్సరం వరకు దాదాపు 28 సంవత్సరాలు కువైటు దేశాన్ని పరిపాలించిన రాజు "బాబా జాబర్"

కువైటును పరిపాలించిన రాజులలో ఈయన పదమూడవ వాడు. ఈయన పూర్తిపేరు "షేక్ జాబర్ అల్ అహ్మద్ అల్ సబ". ఆయన తండ్రి పేరు షేక్ అహ్మద్ అల్ సబ, తల్లిపేరు బిన్ సలిమ

కువైట్‌లో మరియు గల్ఫ్‌దేశాల్లో రాజును అమీర్ అని అరబ్బీ భాషలో అంటారు. బాబా అనగా తండ్రి అని, షేకులు అంటే సంపన్నులు, నాయకులు అని అర్థం. కువైటులో అల్ సబ వంశస్థులందరూ షేకులే. వీరందరూ రాజ వంశానికి చెందినవారు. వీరి సంతతే రాజులై వంశపారంపర్యంగా.. అప్పటి నుండి అనగా బ్రిటిష్ వారి కాలం నుండి, ఇప్పటి వరకు కువైటు దేశాన్ని పాలిస్తున్నారు.

కువైటు ప్రజలు ఈ బాబా జాబర్‌ను కన్న తండ్రిలా ప్రేమించారు. ఆయన కూడా పరిపాలించిన 28 సంవత్సరాల కాలంలో తన ప్రజలను, పరదేశుల్ని బిడ్డల్లా ప్రేమించి వారికి కావలిసిన సదుపాయాలు, సౌకర్యాలు కల్పించాడు. ఈయన పాలనలో ప్రజలు సుఖసంతోషాలతో సంతృప్తిగా జీవించారు.

అందుకే కువైటును పరిపాలించిన ఏ రాజుకూ దక్కని ప్రేమ, గౌరవం, బాబా జాబర్‌కు లభించాయి. కువైటు దేశ చరిత్రలో రాజైన బాబా జాబర్‌కు ప్రత్యేకమైన స్థానం ఉంది. ఈయన దేశాన్ని అభివృద్ధిపథంలో నడిపించి ప్రపంచ దేశాల సరసన కువైటును మేటిగా నిలబెట్టాడు.

మృదుస్వభావిగాను, స్నేహశీలిగాను, ప్రేమైక హృదయం కలవానిగాను పేరుపొందాడు. అన్నింటి కంటే మిన్నగా మంచి రాజ్యదక్షత కలిగిన పాలకునిగా ఖ్యాతిని ఆర్జించాడు.

బాబా జాబర్ తన పరిపాలనలో విద్య, వైద్యం, గృహాలు, ఎలక్ట్రిసిటీ పిల్లల చదువులు వంటివన్నీ ప్రజలకు ఉచితంగా అందించి వారిని ఆదరించారు.

కువైటు ప్రభుత్వం పుట్టే ప్రతిబిడ్డకి, వారి ఖర్చులకు కొంత మొత్తం కేటాయిస్తుంది. పిల్లలకు ప్రతినెలా జీతంలాగా, కొంత మొత్తం వారి చేతికే అందించబడుతుంది. తమ తల్లిదండ్రులను ఖర్చులకు అడగకుండా ఆ డబ్బుతో పిల్లలు తమ అవసరాలు తీర్చుకుంటారు.

అలాగే, ఎక్కువ సంతానం కలిగిన తల్లిదండ్రుల వేతనాలు ఎక్కువగా పెంచబడి పిల్లల పోషణకు తగిన విధంగా ప్రభుత్వం సహాయం చేస్తుంది. తల్లి గర్భంలో శిశువు రూపుదిద్దుకోగానే ఆ తల్లి గర్భవతిగా నమోదు చేసుకున్న వెంటనే ఇంకా పుట్టని ఆ శిశువుపై కూడా కొంత మొత్తం కేటాయింపబడుతుంది.

ఇవన్ని బాబా జాబర్‌కు ఉన్న కనికరం వలన, పిల్లలంటే ఉన్న ప్రేమవలన ఈ ప్రభుత్వం ప్రజలకు ఈ సదుపాయాలు అందిస్తున్నది.

ప్రతి పక్షాలు, పోటీ తత్వాలు, రాజకీయాలు, బంద్‌లు ఈ దేశంలో కనిపించవు. అల్ సబ వంశానికి చెందిన యోగ్యుడైన నాయకుని ఒకని ఏకగ్రీవంగా అందరూ ఎన్నుకుని రాజుగా చేస్తారు. రాజును అనుసరించి గౌరవించి ప్రజలు నడుచుకుంటారు.

ఇక్కడ దొంగతనాలు, అలజడులు, అరాచకాలు కూడా ఉండవు. ఎందుకంటే నేరాలకు వేసే శిక్షలు చాలా కఠినంగా, ఖచ్చితంగా అమలు చేస్తారు. కాబట్టి నేరం చేయాలంటే ఈ దేశంలో నివసించే వారికి భయం. నేరం చేసిన వారు తప్పించుకునే ఆస్కారం అసలు ఉండదు.

ముందైతే కంటికి కన్ను, పంటికి పన్ను అనే శిక్షలతో కఠినంగా నేరస్థుల్ని శిక్షించేవారు, దొంగతనం చేసినవారి చేతులు నరికేవారు. చిన్నపిల్లల్ని హింసించడం, వారిని బాధించడం, మాదక ద్రవ్యాలు విక్రయించడం, మనుషుల్ని చంపడం వంటివాటికి.. ఏ మాత్రం ఆలోచించక, ఏకంగా ఉరిశిక్షలు అమలు చేసి బహిరంగంగా వారిని ఉరితీస్తారు. బాబా జాబరు రాజైన తరువాత ఇస్లాం మత విధానాలతో ఉన్న శిక్షల్ని మార్చి, ప్రపంచ దేశాల ప్రజాస్వామ్య విధానాన్ని పాటించేలా మార్పులు చేసి కాస్త వెసులు బాటును కలుగచేసారు.

కువైటు దేశంలోని ప్రజలు, పరదేశులు అందరూ కూడా, దేశానికి సంబంధించిన న్యాయవిధులు, నియమాలు పద్ధతులు, మత సాంప్రదాయాలను గౌరవించి, ఖచ్చితంగా వాటిని పాటిస్తారు.

దేశాన్ని అభివృద్ధి పథంలో నడిపించి మంచి రాజుగా ప్రజల హృదయాల్లో సుస్థిరమైన స్థానం సంపాదించుకున్నాడు బాబా జాబర్.

రాజైనప్పటికీ ఆయన సాధారణ జీవితాన్ని ఇష్టపడి సామాన్యంగా జీవితాన్ని గడిపేవాడు. అందరితో పాటు నేలపై వేసిన తివాచీపైన కూర్చుని ఆహారాన్ని భుజించేవాడు. సామాన్య పౌరులతో కూడా.. స్నేహపూర్వకంగా, మర్యాదగా పలకరించి మాట్లాడేవారు.

దేశాన్ని పాలించే రాజును అనే గర్వం, దర్పం ఆయనలో మచ్చుకైనా కనిపించేవి కావు.

ప్రపంచంలోని నూట మూడు పేద దేశాలకు ఆయన సహాయ నిధులు అందజేసి పేదలను ఆదుకునే పెన్నిధిగా, దయగల వానిగా కీర్తించబడ్డాడు. ప్రపంచ దేశాలవారు ఆయన సహాయాన్ని, దయార్ధ్ర హృదయాన్ని కొనియాడారు.

కువైటు దేశపు మంచి భవిష్యత్తుకు ఆయన ప్రణాళికలు, చేసిన కార్యాలు ఎంతగానో తోడ్పడ్డాయి.

ఆయన అరబిక్ భాషను, ఇంగ్లీషును, సైన్సును తనదేశంలోని కళాశాలలోనే చదివారు. ధనం వెచ్చించి విదేశాలకు వెళ్ళి డిగ్రీలు పొందాలనే అభిలాష లేకుండా సాధారణ పౌరుని వలె తన విద్యను ప్రాంతీయ కళాశాలల్లో కొనసాగించారు.

2005లో ఆయన పాలనలోనే తన దేశంలో "స్త్రీలకు" మొట్ట మొదట ఓటు హక్కును కల్పించి వారికి మంత్రి పదవులు కూడా అందించి, స్త్రీలకు గౌరవస్థానాలు కల్పించారు. ప్రపంచ దేశాల్లో తమదేశపు స్త్రీల ఉనికి చాటారు.

బాబా జాబర్‌ను ప్రజలు తండ్రిలా ఆరాధిస్తారు అనడం అతిశయోక్తికాదు.

అల్ షాహీన్ అనే కలం పేరుతో ఆయన కవితలను కూడా రాసేవారిని తెలుస్తోంది.

పెద్ద తలపాగా తలకి మీదుగా ముఖం పైకి చుట్టుకుని, తానే స్వంతంగా కారు నడుపుకుంటూ షాపింగ్ మాల్స్‌కు వెళ్ళేవారని. తనకిష్టమయిన ప్రదేశంలో సముద్రపు తీరాన ఒంటరిగా కూర్చుని ప్రకృతిని, అరేబియా సముద్రం అందాలను వీక్షించి సంతోషించేవారని చెబుతుంటారు.

***

బాబా జాబర్ పాలనలో కువైటు దేశం రెండు యుద్ధాల్ని ఎదుర్కొంది.

కువైటు లోని ఆయిల్ నిల్వలపై, పెట్రోలు బావులపై, అపారమైన సంపదపై కన్నుపడిన సద్దాం హుస్సేన్ ప్రక్కనే ఉన్న చిన్నదేశమైన కువైటుపై చెప్పాపెట్టకుండా 1990 ఆగస్టు 2న తన సైనికుల్ని యుద్ధ విమానాల్ని నడిపించాడు. కువైటుకు యాభై కిలోమీటర్ల దూరంలో సరిహద్దుకు ఆనుకుని ఉన్న పొరుగు దేశమైన ఇరాక్‌కు కువైటుని లోబరచుకోవడం కొన్ని నిముషాల్లోనే సాధ్యపడింది. ఏ ఒత్తిడీ లేదు తిరుగుబాటు లేదు. సునాయసంగా చేతులెత్తేసి కువైటు ప్రజలు చెల్లాచెదురై ప్రాణాలు దక్కించుకోవడం చాలని పరుగులు పెట్టారు.

సద్దాం హింసకు తట్టుకోలేక ప్రపంచానికి వినబడేలా కువైటు ఆర్తనాదాలు చేసింది. యుద్ధం చేసిన విలయ తాండవంతో కువైటు దేశం, దాని సంపదా తల్లక్రిందులై పోయాయి. సద్దాం హుస్సేను యొక్క దౌర్జన్యానికి నిరంకుశత్వానికి కువైటు దేశం బలి అయిపోయింది, చాలా నష్టపోయింది. ఒక నియంతగా, హిట్లరుకు వారసుడిగా పేరుపొందిన సద్దాం హుస్సేను కువైటు ప్రజల్ని భయంకంపితులను చేశాడు.. వారిని వివిధ రకాలుగా హింసించాడు. బాధించాడు. తన కోపాన్ని కక్షను కువైటు ప్రజలపై నిరంకుశంగా తీర్చుకుని.. ఆరునెలలు కువైటును ఆక్రమించి సమూలంగా నాశనం చేసాడు. పెట్రోలు బావులను అగ్నికి ఆహుతి చేశాడు.. బాంబులతో భవనాలను కూల్చదోసి భీభత్సం సృష్టించాడు.

ఈ యుద్ధం గల్ఫ్ యుద్ధంగా చరిత్రలో నిలిచిపోయింది.

కువైటులో నివసిస్తూ పనులు చేసుకుంటున్న పరదేశులందరినీ దేశం విడిచి వెళ్ళిపొమ్మని ఇరాక్ సైనికులు హెచ్చరించారు.

ఆ సమయంలో కువైటు ప్రజలు, ఇళ్ళు, కార్లు ఆస్తులు, బంగారం, నగలు అన్నీ వదిలేసి.. ఉన్నవారు ఉన్నట్లుగా కట్టుబట్టలతో వీలయిన చోటికి పరుగెత్తి ప్రాణాలు దక్కించుకున్నారు.

ఇరాక్ సైనికులు ఇళ్ళను, భవనాలను కొల్లగొట్టి, కాల్చి, పేల్చి వేసారు. పెట్రోలు బావులను తగల బెట్టారు. ఆడవారిని, పిల్లల్ని కూడా హింసించారు. పనిమనుషులను, పరదేశులను ఇరాక్ రాజధాని అయిన బాగ్దాద్‌కు, బాసాకు పంపించి విమానాల్లో వారి వారి దేశాలకు పంపించి వేసారు. కొందరు పనిమనుషులు పనిచేసే ఇళ్ళలో దొరికినంత దోచుకుని, తీసుకుని, దాచుకుని వారి వారి దేశాలకు వచ్చి పడ్డారు. ఆ దోచుకుని తెచ్చిన డబ్బులతో మేడలు కట్టుకుని స్థిరపడ్డారు. అందుబాటులో ఏమీలేని దొరకని అసహాయులు.. కట్టుబట్టలతో విమానం ఎక్కి, కువైటుకు రావడానికి తను దేశంలో చేసి వచ్చిన అప్పులను తలచుకుని కుమిలిపోయారు. వేదనతో కృంగిపోయారు. వారం రోజులు తిండి, నీళ్ళు లేకుండా నడిచి కువైటు సరిహద్దులు దాటి తమ ప్రభుత్వం దయతలచి తమకోసం ఏర్పాటు చేసిన ప్రత్యేకమైన విమానాల్లో చోటు సంపాదించుకుని ప్రాణాలు కళ్ళల్లో పెట్టుకుని తమ దేశాలు చేరుకున్నారు ఆ పరదేశులు.

వీరిలో మన భారతీయులే ఎక్కువ సంఖ్యలో ఉండటం గమనించదగ్గ విషయం.

ఎంతో ఆశతో పనికోసం, సంపాదన కోసం కువైటులో క్రొత్తగా అడుగుపెట్టినవారు ఎన్నో ఏళ్ళనుండి అక్కడ వుండి స్థిరనివాసం ఏర్పరచు కున్నవారు కూడా. తమ సర్వస్వమూ విడిచిపెట్టి తమ దేశాలకు తిరిగి వెళ్ళిపోవాల్సి వచ్చింది.

అప్పులు చేసి, స్వదేశాలు విడిచి క్రొత్తగా కువైటు వచ్చిన వారి పరిస్థితి, దుస్థితి వర్ణనాతీతం. ఆశించిన విధంగా ఏమీ సంపాదించుకోలేక తిరిగి స్వదేశానికి వస్తే చేసిన అప్పులు వారిని భయపెట్టి చాలా కుటుంబాల్ని క్రుంగదీసాయి. దిక్కుతోచని స్థితిలో, దిగులుతో చాలామంది అల్లాడిపోయారు. వారి ఆశలు అణగారి పోయాయి.

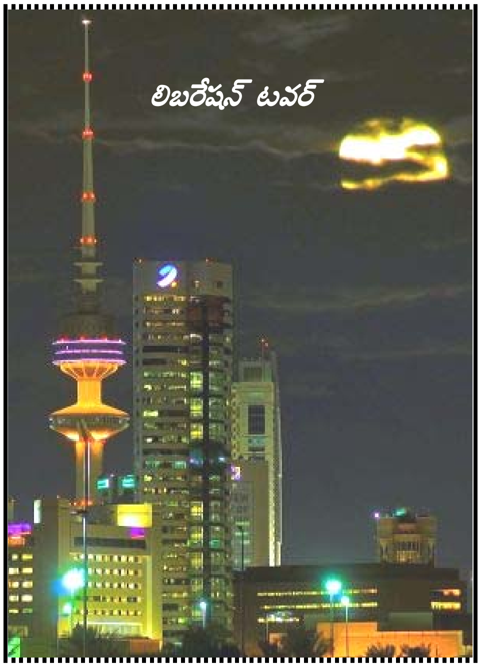

ఈ సమయంలో బాబా జాబరు, గత్యంతరంలేక, తన కుటుంబంతో కలిసి, పొరుగు దేశమైన సౌదీ అరేబియాకు పారిపోయి తయఫ్ అనే పట్టణంలో ఆరునెలలు తలదాచుకున్నాడు.

దురాక్రమణకు, అన్యాయానికి లోనైన రాజుగా ఆయన చేసిన ప్రార్థనలు, విజ్ఞాపనలు ప్రపంచదేశాల్ని, నేతలను కదిలించాయి. స్వయంగా అమెరికా ఈ విషయంలో తల దూర్చి కువైటుకు మద్దత్తునిచ్చి సద్దాం నుండి కువైటుని విడిపించి తిరిగి బాబా జాబర్‌కు అప్పగించింది.

తిరిగి రాజ్యాధికారాన్ని చేపట్టాక, బాబా జాబర్ కువైటు యుద్ధంలో చెల్లాచెదురై పారిపోయిన పరదేశులకు కువైటు ప్రభుత్వం తరపున తలకొక లక్షరూపాయల చొప్పున నష్ట పరిహారం చెల్లించాడు. ఈ యుద్ధం ద్వారా నష్టపోయిన వాడిని ఆ విధంగా సంతోషింప చేసారు బాబా జాబరు. ప్రపంచ దేశాలవారు బాబా జాబరు యొక్క దయాగుణాన్ని స్తుతించారు.

యుద్ధం మానవాళికి ఎంత నష్టం కలగజేస్తుందో, కువైటు ప్రజలు కళ్ళారా చూసారు. ఆర్తనాదాలు చేస్తూ ఆవేదనను అనుభవించారు. ఇప్పటికీ వీరు ఆ యుద్ధాన్ని, వారు పడిన కష్టాల్ని తలచుకుని, కథలుగా చెప్పుకుని కన్నీళ్ళు విడుస్తారు. చనిపోయిన తనవారిని, బందీలుగా చిక్కి చిరునామా తెలియక మాయమయిన సైనికుల్ని తలచుకుని దుఃఖిస్తారు. యుద్ధం తరువాత ఒక్కొక్కరుగా తిరిగి స్వదేశానికి చేరుకున్న కువైటు ప్రజలు కువైటు దేశాన్ని తిరిగి పునర్నించుకున్నారు. బాబా జాబరు కృషి ఈ విషయంలో మరువలేనిది. అమెరికా సైనిక దళాల సహాయంతో కువైటుని రక్షించుకుని అనతికాలంలోనే మరలా కువైటును ప్రపంచదేశాల సరసన సగర్వంగా నిలబెట్టాడు.

బాబా జాబరు ఈ గల్ఫ్ యుద్ధానికి గుర్తుగా ఎత్తైన టవర్‌ను నిర్మించి దీనికి లిబరేషను టవరు అని పేరు పెట్టారు. 1991లో ఇది ప్రపంచంలో అయిదవ ఎత్తైన టవర్‌గా పేరు పొందింది.

ఈ టవర్‌ను ఇపుడు టెలి కమ్యూనికేషను టవర్‌గా ఉపయోగిస్తున్నారు.

తరువాత కూడా అమెరికా సైన్యం సద్దాం హుస్సేన్‌ను పట్టుకుని ఉరితీసి చంపేంత వరకు, కువైటు ప్రజలు సద్దాం పేరు చెపితేనే ఉలికిపడుతూ జీవించారు.

ఈ గల్ఫ్ యుద్ధం మిగిల్చిన గాయాలు ఇంకా కువైటు ప్రజల హృదయాల్లో పచ్చిగా ఉండి రక్తాన్ని కారుస్తున్నాయి. ఈ యుద్ధాన్ని తలచుకున్నప్పుడల్లా వీరి కళ్ళు తడిగా మారి ఆ భయంకరమైన జ్ఞాపకాల పుటల్ని జ్ఞప్తికి తెచ్చుకుంటాయి.

నరరూప రాక్షసుడిగా పేరుగాంచిన సద్దాం హుస్సేన్ ఈ యుద్ధంలో కువైటు ప్రజలను దొరికిన వారిని దొరికినట్లుగా బందీలుగా పట్టుబడిన వేలాదిమంది సైనికులను, ప్రజలను ఎక్కడ దాచాడో ఇప్పటికీ ఎవరికీ తెలియదు. జైల్లో ఉన్నారని, చంపబడ్డారని రకరకాలుగా ఊహిస్తారు, కానీ నిజం దేవునికే తెలియాలి.

పాపం కువైటు ప్రజలు, బందీలుగా చిక్కిన తనవారి కోసం ఇప్పటికీ ఎప్పటికైనా తిరిగి వస్తారని, ఆశగా ఎదురు చూస్తూనే ఉన్నారు. వీరిని P.O.W.S అని పిలుస్తారు. అనగా ప్రిజనర్స్ ఆఫ్ వార్ సోల్జర్స్ అని అర్థం.

వీరి ఫోటోలు చూసుకుంటూ గుండెలు పగిలేలా ఏడ్చే తల్లులు, ఏదో ఒకరోజు వస్తారని ప్రతిరోజూ వీరి రాకకై, విసుగుచెందకుండా ఎదురు చూసే భార్యలు, తండ్రిలేక అనాథలైన వీరి పిల్లలు, బంధువులు ఇప్పటికీ కంట తడి ఆగకుండా కన్నీళ్ళు ఒలికిస్తూనే ఉన్నారు.

***

బాబా జాబర్ కుటుంబ జీవితం ఎంతో ఆసక్తికరమైనది.

ఈయన స్త్రీలోలుడు. శృంగార పురుషుడు.

ఆయన పెళ్ళాడిన భార్యల్ని ఇంతవరకూ ఎవరూ లెక్కించలేకపోయారంటే అతిశయోక్తి కాదు. ఎంత మందిని వివాహం చేసుకున్నారో? ఎంతమందికి విడాకులు ఇచ్చారో ఖచ్చితంగా ఎవరూ వివరాలు చెప్పలేక పోతున్నారు. దాదాపు డెబ్బైకి పైగా అమ్మాయిలను వివాహమాడి ఉండవచ్చని ఒక అంచనా. వీరిలో దేశానికి చెందిన వారేకాక విదేశీయులు కూడా ఎంతోమంది ఉన్నారు. ఆయన జీవితం నిత్యకళ్యాణం, పచ్చతోరణంగా కడవరకూ కొనసాగింది.

స్త్రీలంటే ఆయనకు ఉన్న మక్కువతో ఇస్లాం మత సిద్ధాంతాల ప్రకారం, దేశపు రాజుగా ఉన్న హక్కు అధికారంతో ఇష్టపడిన ప్రతిస్త్రీని వివాహం చేసుకున్నారు. ఆయన భార్యలైన వారికి సౌకర్యాలు, సర్వసంపదలు, రాణిగా హక్కులు లభించేవి. ఆయనకు భార్యగా ఉండటం అదృష్టంగా, ధన్యతగా, ఒక హోదాగా భావించిన అరబిక్ అందగత్తెలు ఆయనను వివాహం చేసుకుని రాజ భోగాలు అనుభవించడానికి అవకాశం వస్తుందని ఆశగా ఎదురు చూసేవారు.

బాబా జాబర్ శృంగార పురుషుడే కాదు. మంచి అందగాడు కూడా. ప్రశాంత వదనంతో.. ముఖాన చెరగని చిరునవ్వుతో చురుకైన చూపులతో పచ్చటి మేని ఛాయ కలిగి ఆయన అందరినీ ఆకర్షించేవారు. దేవుడు శ్రద్ధగా చెక్కిన శిల్పంలా ఉండి, అందరినీ ఆకట్టుకునే రూపం బాబా జాబర్‌ది. మంచి రాజుగా, పేరుపొంది ప్రజలచే కొనియాడబడిన ఈయనను, దైవాంశ సంభూతుడని ప్రజలు నమ్మి భయభక్తులతో గౌరవించి, ఆరాధించేవారు. తాను వలచిన అమ్మాయిని ఈయన వివాహం చేసుకుని ఇష్టం వచ్చినన్ని రోజులు ఆమెతో గడిపేవాడు.

రోడ్డుమీద కానీ, యూనివర్శిటీలో, ఫంక్షన్స్‌లో, షాపింగ్ మాల్స్‌లో కానీ చూసిన ఏ అమ్మాయి అయినా ఆయనకు నచ్చితేచాలు, వెంటనే ఆ అమ్మాయికి, ఆమె తల్లిదండ్రులకి కబురు పంపించేవాడు. రాజును వివాహమాడటం తన అదృష్టంగా, దైవ కార్యంగా, దేవుని చిత్తంగా భావించి సంతోషంగా సిద్ధమయ్యే వారు ఆ అమ్మాయిలు. దేశాన్ని పాలించే రాజు తమ అల్లుడు కావడం తమ ప్రార్థనల ఫలితమని, అది అల్లా యొక్క వరమని భావించి ఉప్పొంగిపోతూ - తమ సమ్మతిని తెలిపే వారు ఆ అమ్మాయిల తల్లిదండ్రులు.

అరబ్బులు అతి సుందరమైన వారు. అద్భుత సౌందర్యం వీరి సొత్తు. వీరిని చూసినపుడు ఆ దేవుడు ఎంతో ప్రేమతో, ప్రత్యేకంగా పాలు, మీగడ గులాబీ రేకులను కలగలిపి, రంగరించి వీరి మేని ఛాయలో నింపి తయారు చేసాడా? అనే సందేహం వస్తుంది. వంటి రంగే కాదు, ఆ నునుపు, మెరుపు కంటిని ఎంతో ఆకర్షిస్తాయి. కళ్ళు ప్రక్కకు త్రిప్పుకోనివ్వని అందం వీరిది. మన్మథుని విల్లులా, వంపు తిరిగిన నల్లటి కనుబొమలు, చెంపకు చేరడేసి మిలమిలలాడే కనులు, చక్కటి నాసిక, ఎర్రటి అధరాలు, వత్తైన జుట్టు కలిగి కాలివ్రేళ్ళ నుండి తల వెంట్రుకల వరకు అద్భుతంగా అమరిన అందగత్తెలు వీరు.

ఇంతటి సౌందర్యరాశులైన వీరిలో నచ్చిన వారిని ఎంచుకుని ఇస్లాం మత సాంప్రదాయం ప్రకారం వివాహమాడి వారికి స్వర్గసౌఖ్యాలు అందించేవాడు బాబా జాబర్.

మన భారత దేశంలో వరకట్నం, వరునికి చెల్లించే రీతిలో కాకుండా అరబ్ దేశాల్లో అమ్మాయిలకు, వరుడు కన్యాశుల్కం చెల్లించి, కావలిసిన ఆభరణాలు కానుకగా ఇచ్చి వివాహం చేసుకుంటారు. కుటుంబాన్ని సంపదలతో సత్కరించి సంతృప్తి పరచి వివాహం చేసుకునేవారు. వారికి బంగళాలు, కార్లు నగలు, డబ్బును కానుకలుగా ఇచ్చేవాడు.

అయితే వివాహమాడిన భార్యల్లో కొందరిని, వారికి ఇష్టం లేకపోయినా ఆయనకు ఇష్టం లేకపోయినా మూడురాత్రులు గడిపాక వారిని విడిగా ఉంచి విడాకులు ఇచ్చేవాడు. వారు ఆయనను విడచి మరొక తగిన వివాహం చేసుకుని వారికి నచ్చిన జీవితం గడిపేవారు.

ఎందుకంటే ఆయన వివాహం చేసుకున్న స్త్రీలలో చాలామందితో మూడురాత్రులు లేదా ఒక వారం రోజులు మాత్రమే గడిపేవాడు. మరలా జీవితంలో వారితో గడిపే సమయం ఉంటుందా అనేది అనుమానం. ఆయనకు మోజు తీరి, మొహం మొత్తినా - క్రొత్త సుందరీమణులపై మోజు పెరిగినా ఆ భార్యలు ఒంటరిగా జీవించాల్సిందే ఆయనను విడిచి వెళ్ళిపోయి మరలా వివాహం చేసుకుంటామనేవారికి, జీవితానికి సరిపడా సంపదా, ప్రతినెలా జీవనానికి కావలిసిన ధనం ఆయన సమకూర్చేవారు. బయటికి వారిని పంపించేవారు.

కొందరు ఆయనకు భార్యలుగా, మహరాణులుగా ఉండటమే మహద్భాగ్యం అని భావించి వారికై నిర్మించిన పాలెస్‌లలో రాణీవాసపు జీవితం అనుభవిస్తూ జీవిత కాలం గడిపేసేవారు.

ఆయనకు జ్ఞాపకం ఉండి ఎపుడో ఒకసారి వారిని పలకరిస్తే అదే పదివేలు వారికి. వినడానికి వింతగా ఉన్నా ఆయన జీవితాంతం నిత్య పెళ్ళికొడుకుగా మారి సుందరీమణులనందరినీ వివాహమాడి వైవిధ్యంగా కాలం గడిపి శృంగార భరిత విలాస జీవితాన్ని జీవించారు.

ఆయా భార్యల వలన పుట్టిన బిడ్డలు అందరు కూడా రాజకుమారులుగా గుర్తించబడి, రాజవంశానికి చెందిన వారుగా సర్వహక్కులు కలిగి ఉన్నారు.

భార్యల్ని విడిచినా వారికి పుట్టిన బిడ్డల్ని మాత్రం రాజు విడువక, తానే దగ్గరికి తీసుకుని రాజభవనంలో ఉంచి వారికై సంరక్షకులను ఏర్పాటు చేసి పెంచి పెద్ద చేసారు. వారిని రాజ్యాధికారానికి అర్హులుగా, తన వారసులుగా భావించి, ప్రత్యేక శ్రద్ధతో వారికి విద్యను నేర్పించి ఒక హోదాను కల్పించారు.'

స్వదేశానికి చెందిన వారినీ, విదేశాలకు చెందిన ఎందరో అందగత్తెలను ఆయన వివాహమాడి చరిత్ర సృష్టించారు.

ఈ విధంగా బాబా జాబర్ అందరి భార్యల వలన నలభై మందికి పైగా బిడ్డల్ని కని రికార్డు సృష్టించారు. పరిశోధకులు ఆయన భార్యల్ని లెక్క తేల్చలేక పోయినప్పటికీ ఆయన బిడ్డల్ని మాత్రం లెక్కకట్టి, క్రమంలో ఒక పట్టిక తయారు చేసారు.

ఏడాది క్రిందట ఒక కువైట్ కుటుంబం నన్ను డిన్నర్‌కి ఆహ్వానించారు. అక్కడికి వచ్చిన అతిథుల్లో ఒక అద్భుతమైన సౌందర్యరాశిని అందరూ ప్రత్యేకంగా గౌరవించడం గమనించి వివరాలు అడిగాను. అప్పుడు తెలిసింది, ఆమె ఒకప్పుడు బాబా జబర్ వివాహం చేసుకున్న వనిత. ఆరు నెలలు కాపురం చేసింది, కానీ తర్వాత రాజుగారు బిజీ ఐపోవడంతో విడాకులు ఇచ్చేశాడు. ఐతే రాజు భార్యగా ఆమెకి రావల్సిన సౌకర్యాలన్నీ అందాయట. అలానే ఎప్పుడు కావాలన్నా రాజుగారిని కలుసుకునే వెసులుబాటు ఉందట కానీ ఆ అవకాశమే మళ్ళీ రాలేదట!! ఆర్నెల్ల వివాహమే ఐనా ఆమెకి జీవితకాలం సకలభోగాలూ సమకూరాయని అక్కడికి వచ్చిన అతిథుల్లో ఒకరు వివరించారు.

***

అందమైన రూపంతో, ఆకట్టుకునే నడవడికతో చెరగని చిరునవ్వుతో అందరినీ ప్రేమించి, మంచివాడుగా పేరుపొందిన బాబా జాబర్ రాజు తన 79 వ ఏట, 2006 జనవరిలో మరణించారు. ఈయన మరణంతో కువైటు దేశం శోక సముద్రంలో మునిగిపోయింది. కువైటు ప్రజలు కన్నతండ్రినే కోల్పోయినట్లు దుఃఖించారు. నలభై రోజులు సంతాప దినాలుగా ప్రకటించి ఆయన ఉన్నతిని ప్రశంసించారు.

బాబా జాబరు కువైటు ప్రజల హృదయాల్లోనే కాక, కువైటులో నివశించిన పరదేశుల హృదయాల్లో కూడా ప్రత్యేకమైన స్థానం సంపాదించుకున్నారు.

చరిత్రలో బాబా జాబరు విలక్షణమైన రాజుగా, సువర్ణాక్షరాలతో లిఖించబడ్డాడు.

(మరికొన్ని విశేషాలు వచ్చేనెలలో)

Post your comments